

МОЛОДІЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання X

№ 80 (1092)

СУБОТА

5 ЛИПНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

Л. К. Крушов

ЛЕНІНІЗМ — НАШ АРСЕНАЛ

Без глибоких політичних знань, без уміння розбиратися у всіх складностях сучасної політики не можна сьогодні виховати борця за перемогу ленінських ідей, борця за зміцнення системи соціалізму. Саме тому ЦК КПРС в своїй постанові «Про 50-річчя ВЛКСМ та завдання комуністичного виховання молоді» наголошує на необхідності, щоб «кожний комсомолец, всі юнаки і дівчата систематично вивчали основи марксистсько-ленінської теорії, розуміли закони суспільного розвитку, розбирались в складностях сучасної політики».

На виконання цього завдання була спрямована вся робота системи комсомольської політичної освіти в минулому 1968 — 1969 навчальному році. Як найбільш характерні його особливості можна виділити такі: розширення мережі політичних гуртків, семінарів і клубів; різке збільшення гуртків «Наш Ленінський комсомол» та «Біографія В. І. Леніна»; посилення уваги комітетів комсомолу до вивчення ленінської теоретичної спадщини; поліпшення складу пропагандистських кадрів системи комсомольської політосвіти як наслідок посилення уваги партійних організацій до політичного виховання молоді.

Більшість комітетів комсомолу, виходячи з завдань політичної освіти молоді, подбали як про розширення мережі політичних гуртків, семінарів та клубів, так і про більш широке залучення до навчання в них комсомольців і молоді. Завдяки цій роботі, кількість молоді, яка навчалась в системі політосвіти, значно збільшилась порівняно з минулим роком і досягла 85 тисяч, крім того, 3756 юнаків і дівчат навчалися в системі партійної освіти.

В зв'язку з підготовкою та відзначенням 50-річчя ВЛКСМ та Ленінського комсомолу України найбільшого поширення в області знайшли гуртки «Наш Ленінський комсомол». За цією програмою в 745 гуртках навчалось близько 32 тисяч юнаків і дівчат, з яких понад 10 тисяч готувалися до вступу в комсомол. Завдяки цьому комсомольська організація області за період від жовтня 1968 до червня 1969 років значно зросла.

Разом з тим широкого розповсюдження набули в комсомольських організаціях області також політгуртки «Кругозір», «Бесіди про партію», «Біографія В. І. Леніна», політклуби «Прометей», «Батьківщина», «Глобус».

Змістовно працювали в ряді організацій семінари «Молоді і суспільний прогрес», «Ленінські уроки» та «Університет молодого марксиста».

В ряді міст і районів поряд з політичними клубами, рекомендованими ЦК ВЛКСМ, працювали місцеві клуби політичного характеру: «Ровесники», «Ювілейний», «Гвардієць», «Клуб комуністичної моралі» та інші.

В зв'язку з підготовкою до 100-річчя від дня народження В. І. Леніна одним з основних напрямків роботи системи комсомольської політосвіти стало вивчення ленінської теоретичної спадщини. Це до початку навчального року при складанні календарних планів роботи політгуртків і семінарів до програм було включено вивчення на спе-

ціальних заняттях ряду творів В. І. Леніна, які необхідно знати при розгляді того чи іншого питання програми. Виходячи з цього, в більшості гуртків і семінарів було проведено по кілька занять, на яких вивчалися твори В. І. Леніна.

Ці заняття проводилися з використанням різноманітних форм: лекцій і бесід, просто читання (якщо цього вимагала аудиторія) і аналізу того чи іншого твору, читачьких конференцій та ін.

Але найбільшого поширення знайшла в області така форма вивчення ленінізму як ленінський урок.

В більшості комсомольських організацій протягом навчального року було проведено кілька ленінських уроків. «Вивчимо комунізм, будемо комуністи» — така була тема першого загальнообласного уроку, в основу якого лягли ленінські праці «Завдання Спілок молоді» та «Великий почин».

Цей ряд інших ленінських уроків дало прожити в багатьох комсомольських організаціях. Причому багато з них було проведено як тематичні комсомольські збори, в різних яких комсомольці пам'ятали конкретні заходи по виконанню заповітів вождя.

Справжньою школою вивчення ленінської теоретичної спадщини стали в області семінари «Ленінські уроки», які найбільш вдало працювали в м. Олександрії, Долинському та Ульянівському районах.

Серед цих семінарів особливо можна виділити змістовну роботу семінару «Ленінські уроки» на Олександрійській швейній фабриці, яким керувала пропагандист Бригіда А. В. Добре підготовлений, серйозний і вдумливий, а — головне — з творчим підходом до справи, пропагандист Бригіда А. В. знайшла вдалі форми роботи семінару, такі, що пробуджують активність у слухачів, їх прагнення самостійно працювати над творами В. І. Леніна, потребу постійно ридитись з Іллічем.

В семінарі тов. Бригіди А. В. перед кожним уроком проводилось одне-два, а то й три підготовчі заняття. На них пропагандист знайомила слухачів з планами і питаннями наступного уроку, допомагала в роботі над першоджерелами. Це давало змогу сам урок проводити на високому ідейно-теоретичному рівні при високій активності слухачів. А це в свою чергу сприяло піднесенню ефективності всієї роботи.

Не випадково у проведеному тов. Бригідою А. В. анкетуванні на питання анкети «З чим із великих людей ти хотів би зустрітись?» — майже дві треті слухачів-швей-відповіли: «з В. І. Леніном».

Безперечно, що вивчення цілого ряду праць В. І. Леніна на протязі учбового року, конспектування і аналіз в значній мірі сприяли поглибленню у слухачів знання марксистсько-ленінської теорії, вміння застосовувати його на практиці. І не випадково, що саме на швейній фабриці вперше в м. Олександрії з'явилась така форма соціалістичного змагання, як Ленінський залік, розпочати комсомольсько-молодіжними бригадами К. Борщ та К. Кондратько.

Практика роботи комсомольських політгуртків свідчить про те, що мінімальна система політичної освіти молоді успішно проходила випробування практикою, відповідає вимогам дня і дає найбільшу віддачу там, де гуртки, семінари і клуби очолюють досвідчені пропагандисти. (Закінчення на 2-й стор.).

Збори партійного активу

З липня відбулися збори активу обласної та Кіровоградської міської партійних організацій. На них були присутні члени і кандидати в члени обкому та міськомкому КП України, партійні, радянські, профспілкові, комсомольські і газетні працівники, господарські керівники, старі комуністи, передовики промисловості й сільського господарства.

З доповіддю про підсумки міжнародної Народи комуністичних і робітничих партій виступив член КПРС, заступник Голови Ради Міністрів СРСР Г. Т. Новиков.

В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Кіровоградського міськомкому КП України І. П.

Валевський, перший секретар Гайворонського району КП України М. В. Гончар, голова колгоспу імені Калініна Добровеличківського району Є. О. Головань, секретар парткому Семіпільсько-Голоківського вуглерозрізу І. Т. Куйовда, шліфувальниця кіровоградського ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка» В. К. Кравченко, ректор Кіровоградського педагогічного інституту, голова правління обласної організації товариства «Знання» Ф. Г. Овчаренко, перший секретар обкому ЛКСМУ М. Д. Сиротюк та інші.

На зборах виступив перший секретар обкому КП України М. М. Кобильчак.

В одностайно прийнятій резолюції збори партійного активу цілком і повністю схвалили дану червневим Пленумом ЦК КПРС високу оцінку підсумків міжнародної Народи комуністичних і робітничих партій, політичну ліній і практичну діяльність КПРС та діяльність делегації КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС тов. Л. І. Брежневим, спрямовані на зміцнення єдності і згуртованості комуністичних і робітничих партій на принципах марксизму-ленінізму і пролетарського інтернаціоналізму.

Учасники зборів з великим піднесенням прийняли тексти вітальних листів Центральному Комітетові КПРС і Центральному Комітетові КП України.

Комсомольсько-молодіжний колектив імені 50-річчя ВЛКСМ молочно-товарної ферми колгоспу «Мир» Гайворонського району знову серед кращих збіжжів області. За високі показники в соціалістичному змаганні, присвяченому піввіковому ювілею комсомолу України, гайворонцям вручено пам'ятний вимпел ЦК ЛКСМУ. Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

І НЕ ТІЛЬКИ ЗАКОН...

ЯК ВИКОНЮЮТЬСЯ ЗАУВАЖЕННЯ І ПРОПОЗИЦІЇ ЗВІТНО-ВИБОРНИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЗБОРІВ

Звітно-виборні комсомольські збори не проходять без зауважень на адресу комітету комсомолу. Не завжди приємно вислуховувати їх, проте ці зауваження мають винятково важливе значення для життя комсомольської організації. Мені хочеться розповісти про те, яку роль відіграли поради, зауваження, побажання комсомольців та старших товаришів в постановці роботи комсомольського комітету, в житті колгоспної комсомолі.

Звітно-виборні збори в жовтні минулого року проходили бурхливо. Пам'ятаю, тоді схотілась з місця Лариса Коломієць і на всю залу: — А що робить наш «Комсомольський прожектор»? І закинула розмова. Дійсно, «Комсомольський прожектор» працював погано. Робота його зводилась до випуску стіпшвок, в яких критикували окремих порушників трудової дисципліни. В організації ж виробництва «Пржектор» не працював, а саме в цьому відношенні роботи було багато.

Перевіряли й роботу клубів, бібліотек. Після кожного рейду про результати перевірки доповідали правлішко колгоспу і Сашко Вовк, наш художник, випускав спеціальний номер стіпної газети. В селі відчували силу «прожектористів», а комсомольці переконались, що не помилились, вибравши до штабу «Комсомольського прожектора» Ларису Коломієць, Михайла Посмітного та Олександра Вовка. До речі, стіпніжки «Пржектора» виявились найзмістовнішими, коли проводився конкурс стіпної преси районною газетою «Надніпрянська правда».

Відносно того, що молодь наша розидана по всіх бригадах, теж говорилось на зборах. І ми вирішили створити молодіжні виробничі колективи. Було створено комсомольсько-молодіжну бригаду на фермі № 3, комсомольсько-молодіжну механізовану ланку в третій тракторній бригаді та комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду № 2, яку очолює комуніст Федір Борозький. Ця бригада — налічує вона 12 комсомольців — одержала найвищу оцінку на собі та приносила і виявилась кращою серед молодіжних тракторних бригад району. Всі ці колективи об'єднали молоді загальними виробничими інтересами.

Не ладилась у нас спортивна робота. Правління колгоспу пішло назустріч молоді, закупивши спортивного інвентаря на 2 тисячі карбованців. Зараз наша молодь грає в настільний теніс, волейбол. Футболісти змагаються на першості району, а легкоатлети виборили четверте місце в області серед сільських колективів. Наш бігун Олександр Шумейко ввійшов у число десяти кращих спортсменів області. Лише за цей рік шість спортсменів колгоспу виконали нормативи другого розряду, а десять — третього.

Кілька днів тому члени комітету комсомолу розглядали питання про роботу гуртків художньої самодіяльності. Правда, вже працює в нас драматичний гурток, який веде бібліотекар Шляк Рудольф, а ще ансабль баяністів. Але цього замало. Адаже в нашому колгоспі хотіли клуб, потрібні щоб в них завжди кипіла робота. Думало, що розмова в комітеті комсомолу дасть свої наслідки. І це теж буде відповіддю на гостру критику роботи наших сільських клубів, яка звучала на звітно-виборних зборах.

Багато зауважень і пропозицій було зроблено комсомольцями. І це закономірно, бо молодь наша прагне цікавого життя — творчої праці і змістовного відпочинку. Для нашого комітету комсомолу ці зауваження — закон. І не тільки закон. Бо, широко висловлені членами нашої колгоспної організації, вони є тими віхами, по яких комітет комсомолу спрямує свою роботу.

Олександр СУХОРУКОВ, секретар комсомольської організації колгоспу імені Жданова, Світловодського району.

«РОЗМОВА З ПІДЛЕЧЕМ».

Картина художника О. ШИРОКОВА.

ЗА РЯДОМ ЛЕНІНОВОГО ТВОРУ

ОНОВЛЕНА ЗЕМЛЯ

До 100-річчя від дня народження В. І. Леніна

Мабуть, немає в нашій країні такої людини, яка б не чула про Новоукраїнку. Добра слава про бригадира тракторної бригади дівчи Героя Соціалістичної Праці О. В. Піталова розійшлася по всьому Радянському Союзу. Новоукраїнці підкопили добрі початки свого знатного земляка, стали боротися за район високої культури землеробства.

Однак не завжди про цей край линула добра слава. Розгорніть сторінки фундаментального твору В. І. Леніна «Розвиток капіталізму в Росії», і ви там знайдете розповідь про Новоукраїнку, яка до революції була ринком робочої сили. «С/г робітники, що приходять у такій великій кількості на південь, — писав В. І. Ленін, — належать до найбільш бідних верств селянства. З робітників, які приходять у Херсонську губернію, 7/10 ідуть пішки, не маючи кошти на купівлю залізничних квитків... Близько 1/10 робітників їде на дубах (великі, білі з дощок човни, які вміщують 50—80 чоловік і навіваються значно якнайтісніше)... Ленін привів цитату із «Сельського вестника»: «Одні хазяї розповідали, що, приїхавши на базар наймати робітників... він почав ходити між їхніми рядами і паліцею обмацувати їхні торбинки (Sief): у кого хліб є, то з тими робітниками й не говорити, а їде з базару» і чекає, поки не зникнуть на базарі порожні торбинки».

Ось яка була Новоукраїнка до революції! І цілком законсервирим є те, що трудящі, очолювані робітниками, виступили проти прогнилого ладу, ставили перед багатими свої вимоги. Ще в березні 1917 року робітники місцевих підприємств виробили вимоги до власників підприємств: восьмигодинній робочій дні, підвищення заробітної плати, збільшення плати за понаднормову роботу.

Про це свідчить телеграма, що її послав помічник Дембювський міністрові внутрішніх справ «великої імперії Романових»: «Моя садиба майже вся спалена, в полі пожежі, з усіх кімнат доносяться погрози, що тірме ще попереду. Таміна організація, відмаваючи безжарність, ле вкрай нахабно, і ось результати: багато землевласників виїхали з садиб, селяни розігнали всіх працюючих, усіх найнятих на трійню землевласниками польових робітників, дикують неможливі умови. Телеграфую особисто від себе, але весь край їде від цього високоефективного вжиття відповідей заходів».

Та чого були варті ці телеграми, цей зойк приречених, коли маси, керовані більшовиками, підняли революційну бурю. Вона змела на смітці історії елітнів-експлуататорів, які віками ссали кров трудящих у Петроград, штаб революції, їдуть з Новоукраїнки вігальні телеграми.

Але вімиранням клас не хотів миритися з уготованою для нього долею. І рухався в Новоукраїнку банда махновців, петлюрівців, різне охвістя Центральної ради. Вони вбивали активістів, тероризували населення.

У березні 1918 року Новоукраїнський ревком розіслав записки проханням білшвикам. Створюється загін Червоної гвардії. Але під натиском казіворських військ йому довелося відступити. В місті залишаються більшовики для підняття роботи, серед них — Михайло Бубнов, Ганна Демченко, Кирило Мишаков, Федір Ветров та інші. Піднятий ревком у складних умовах організує партзанський загін.

Радим більшовиками велику роботу по зміненню Радянської влади проводили в новоукраїнській комсомольці. Першим вожа-

ком місцевої комсомолі був Ваня Демченко. Це з його ініціативи було зібрано вагон картоплі і відправлено дітям Півночі, що голодували. Доставити за призначенням пішій вантаж комсомольці довірили братові Вані — більшовикові Іллі Демченку.

Слухачи розповіді людей, котрі вже пішли на заслужений відпочинок, знайомилися з різними довідками і документами і ще раз переконалися, в тому, як нивидко ідеї Леніна оволоділи масами, як близько до серця прийняли їх трудящі. Власне, в цьому й сила цих ідей, у цьому їх надзвичайна життєдаєність.

Уже в 1929 році майже половина новоукраїнських селянських господарств вступила до колгоспів. Їх всебічно підтримували партія та уряд республіки. До новоукраїнців приїздили всеукраїнський староста Г. І. Петровський, У березні 1932 року на об'єднаному пленумі виконкомів Гарбузинського і Новоукраїнського районів виступив з промовою Г. І. Петровський.

З метою озброєння молодих колгоспників сільськогосподарськими знааннями в 1933 році в Новоукраїні проводилися перша районна комсомольсько-молодіжна агротехнічна конференція, в якій бере участь перший секретар ЦК ВЛКСМ тов. Андрєєв. У наступні роки такі конференції стають традиційними.

Перед війною колгоспи району вже були міцними господарствами. Вони мали на озброєнні потужну техніку, виробляли високі врожаї. Та довелося відкласти мирну працю. Почалася війна. Загинули тисячі людей, народному господарству району було завдано об'ятків на ві мільйон карбованців (за новим масштабом пів).

Новоукраїнці не тільки відбудували народне господарство, а й зробили його ще міцнішим. Колгоспи вироблюють високі врожаї, мають розвинуте тваринництво, міцну економіку. У механізаторів 1200 тракторів та 700 комбайнів. Хлібороби Віктор Андрияш, у недавньому минулому бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади, Микола Коляда, Дмитро Іщенко, Іван Ткаченко та інші удостоїлися ордена Леніна.

Культура, побут, освіта, медичне обслуговування теж зросли відповідно до вимог життя. До революції селянин не мав грошей, щоб хоч денгів купити для поїздки на ринок робочої сили. Сьогодні селяни цього краку купують легкові автомобілі «Волга» та «Москвич». Колгосп тут розвивається, ставлячи хрестик, а тепер у районі понад 900 членив. Раніше хворих «лікували» бабки та чаклуни. Зараз у районі близько чотирьохсот лікарів та медичних працівників з середньою освітою.

Сьогодні в Новоукраїні — найкращий в області Будинок культури з двома залами, в районі 67 стаціонарних кіноустановок, діють сотні самодіяльних гуртків художньої самодіяльності, в яких зайнято близько десяти тисяч чоловік. Ще в 1923 році в районі було тільки 150 передплатників газет. Тепер лише одна районна газета «Радянське село», яку створено в 1929 році вільною редакцією «Правди», має понад десять тисяч передплатників. Про різні життя трудящих свідчать ще й такі дані. Зараз в районі нараховується 17 тисяч вкладників ощадних кас, загальна сума їх вкладів дорівнює семи мільйонам карбованців.

Ось така вона, Новоукраїнка, що волею Леніна і туботами партії перетворилася з ринку робочої сили в квітучий край.

І. ГРИЩЕНКО.

ЛЕНІНІЗМ — НАШ АРСЕНАЛ

(Закінчення).

які знають специфіку роботи з молоддю.

Ось чому в 1968 — 69 учбовому році помітно посилилася увага як партійних, так і комсомольських організацій до підбору пропагандистських кадрів. Внаслідок цього 971 гурток з 1529 очолювали комуністи, 998 пропагандистів мають вищу або незакінчену вищу освіту, більше 200 — вчаться на перших курсах вузів.

В Новоукраїнському, Маловисківському, Доброзелівському, Кіровоградському та інших районах на бюро райкомів партії комсомольськими пропагандистами було затверджено ряд голів колгоспів, секретарів партійних організацій та інших товаришів з числа керівних, партійних і господарських кадрів. Це, безперечно, вплинуло на підвищення якості роботи системи політосвіти.

Увага до політнавчання молоді з боку партійних організацій, якісний добір та підготовка пропагандистів, організаторська робота комітетів комсомолу та допомога пропагандистам з боку культурно-освітніх закладів і установ сприяли тому, що заняття в більшості політичних гуртків, семінарів та клубів проходили на високому теоретичному та ідейно-політичному рівні, з використанням широкого арсеналу форм та застосуванням технічних засобів пропаганди, при високій активності слухачів.

Ось кілька прикладів. Змістовно працював протягом року гурток «Бесіди про виробничий колектив» в одному з цехів Олександрійського електромеханічного заводу, де пропагандистом інженер, кандидат в члени КПРС Лідія Георгіївна Хатько. Зміст роботи гуртка точно відповідав формі — це були справжні бесіди з молоддю, в яких найактивнішу участь брали, крім пропагандиста, ведучі інженери цеху, керівники підприємства, економісти та інші фахівці.

Напередодні Ленінських днів гуртківці, відступивши від програми, вирішили провести заняття, присвячене В. І. Леніну. Ідея заняття була такою: кожен комсомолец підготується і розповість, що його найбільше приваблює в гозарішеві Леніна.

Було проведено кілька консультацій, визначено основні напрямки підготовки до заняття, рекомендовано літературу. Готувались до заняття, слухачі написали реферати. Характеризує ці реферати те, що слухачі підійшли до їх підготовки не шаблонно, а творчо, і — найголовніше — опанували з великою цікавістю літературу про В. І. Леніна.

Так, слухач Н. Пласкун підготувала реферат «В. І. Ленін — інтернаціоналіст», використавши спільно з Іриною зарубіжних діячів комуністичного і робітничого ру-

ху. Слухач Л. Дробот використала матеріал зустрічей В. І. Леніна з молоддю, його промови і виступи перед молоддю або про молоді і підготувала реферат: «Ленін — друг молоді». Ряд цікавих рефератів підготували інші слухачі, тому й заняття виявились змістовними і цікавими.

Добре налагодженою була робота гуртка «Кругозір» в колгоспі «Україна» Онуфріївського району, яким керує пропагандист-комсомолец, інженер колгоспу тов. Москалець М. М. В цьому гуртку не було жодного випадку зриву занять або неякісного їх проведення, до кожного заняття сумлінно готувався як пропагандист, так і слухачі. До речі, кожен слухач став передплатником журналу «Політическое самообразование». Робота гуртка була тісно пов'язана з життям комсомольців, які трудяться на виробництві, використовувалась місцевий матеріал, дані, які характеризують зміни, що відбулись в колгоспі за роки Радянської влади. Гуртківцями було підготовлено і проведено два тематичних вечори та читачку конференцію на тему «До тебе, молоді», звертається Ленін».

Характерним для більшості гуртків було те, що як пропагандист, так і слухачі значну увагу приділяли зв'язку програмового матеріалу з життям підприємств, установ, колгоспів. Так, говолячи про продуктивність праці і чинники, від яких вона залежить, пропагандист політгуртка «Кругозір» колгоспу ім. Шевченка Новгородківського району тов. Демченко І. І., крім того, що порівняє умови праці в капіталістичних країнах з умовами праці в Радянському Союзі та країнах соціалізму, показує ставлення до праці людей в своєму колгоспі, називає імена крапчих людей, які за сумлінність, комуністичне ставлення до праці нагороджені орденами і медаллями. На іншому занятті пропагандист наприклад свого колгоспу показує, як в зв'язку з економічними реформами підвищилась заробітна плата трудящих колгоспних ферм і заводів.

Творчо, винахідливо працювали на протязі навчального року гуртки, якими керували пропагандисти А. В. Бригіда, Л. Г. Хатько, В. С. Черних (м. Олександрія), Є. Л. Шумський та Л. Д. Фоміна (м. Світловодськ), М. Я. Лавренчук та О. М. Донцова (Олександрійський район), М. П. Ковальов та Т. І. Ержаковська (Маловисківський район), Д. П. Ковверга та В. О. Жорницький (Новоархангельський район), А. А. Чирка та О. А. Слєд (Добровеличківський район), С. Ф. Чала та З. Ф. Усатенко (Олександрійський район) і багато інших.

Організаторська і методична робота комітетів комсомолу, постійний контроль за ходом політичного навчання молоді обумовили змістовну роботу всієї системи політосвіти, і заключні заняття показали зростий інтерес молоді до політичних знань, певне розширення

кругозору юнаків і дівчат, вміння орієнтуватися в складних питаннях теорії марксизму-ленінізму.

Поряд з успіхами, досягнутими комітетами комсомолу в політичній освіті молоді, ми мали, на жаль, і цілий ряд серйозних недоліків. І перший з них — недоліки в організаторській роботі комітетів комсомолу.

Багато комітетів комсомолу не займаються постійно вивченням запитів і інтересів молоді, а значить, і не можуть врахувати їх при комплектуванні політгуртків. Більше того, ряд комітетів комсомолу не врахували при створенні гуртків навіть освітнього рівня молоді, вислідок чого в Кіровоградському, Олександрійському, Новоукраїнському районах всі молоді з середньою і навіть з середньою спеціальною та вищою освітою була залучена до гуртків початкової ланки політосвіти.

Недоліки в комплектуванні політгуртків, незадовільний контроль з боку окремих комітетів комсомолу, недостатня організаційна робота, а інколи й неякісний підбір пропагандистів негативно позначилися на роботі багатьох гуртків Знам'янського, Бобринецького, Голованівського, Онуфріївського районів.

Ці недоліки вимагають негайного усунення. В цьому році канікул в політичному навчанні комсомольців і молоді не може бути, поскільки всі комсомольські організації області включилися у Ленінський залік і зараз повинні якнайсерйозніше увагу приділити вивченню ленінської теоретичної спадщини. Саме ця робота і повинна дати напрямок в комплектації політгуртків на новий навчальний рік.

ЦК ВЛКСМ, як і раніше, пропонує для вивчення 8 програм політичних гуртків і семінарів. Таким чином комітети комсомолу мають що запропонувати молоді, треба тільки вміло розпорядитися тим, що ми маємо, і звернути перш за все увагу на створення гуртків по вивченню біографії В. І. Леніна та семінарів по творах В. І. Леніна.

Поряд з вирішенням цих питань головну увагу повинні зосереджувати на організації самого навчального процесу і на направлення пропагандистами комсомольської політосвіти досвідчених людей, які вміють працювати з молоддю.

Політична освіта повинна стати для молодого робітника, колгоспника, службовця основою основ його політичного світогляду.

Організовуючи політнавчання в новому навчальному році, комітети комсомолу повинні приділити серйозну увагу вивченню матеріалів міжнародної Народи комуністичних і робітничих партій і в центрі їх уваги повинно і надалі залишатися вивчення рішень партійних з'їздів і пленумів, з'їздів комсомолу, постанови ЦК КПРС про підготовку до 100-річчя від дня народження В. І. Леніна.

С. ЯНЧУКОВ, заступник зав. відділу пропаганди і культурно-масової роботи обкому комсомолу.

Чемпіонка з Пантазіївки

Два дні в радоспі імені Васильєва Кієво-Святошинського району на Київщині свою майстерність демонстрували кращі майстри машинного доіння корів — учасники республіканського конкурсу. На фініші вийшло 39 жінок і 8 чоловік — переможців обласних змагань. Комісія відзначила високу майстерність доярок і доярів Київської, Кіровоград-

ської, Дніпропетровської, Херсонської, Донецької та Миколаївської областей. Перше місце завоювала доярка радгоспу «Тарасівський» Київської області Г. К. Шевчук, лише трохи нижчий показник у доярки колгоспу імені Дзержинського Знам'янського району Кіровоградської області комсомолки Л. П. Криворучко. Обидві доярки удостоєні звання чемпіона машинного доіння республіки, першої грошової премії. (РАТАУ).

ВОЛИ ДЕПУТАТУ НЕМАЄ ТРИДЦЯТИ...

ВІДБУЛОСЯ ПЕРШЕ СПІЛЬНЕ ЗАСІДАННЯ ПЕНСІОНАТНО-СОЦІАЛЬНОЇ КОМПІСІЇ У СПРАВАХ МОЛОДИ РАДИ СОЮЗУ І РАДИ НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР. ПРИСВЯЧЕНЕ УЧАСТІ МОЛОДИ В ДІЯЛЬНОСТІ МІСЦЕВИХ РАД.

Зрієсть не завжди вимірюється лише віком. Почуття громадянської відповідальності, турбота про державні інтереси власної величезної батьківщини радянських молодих людей. Країна з них обирають до органів народної влади — Рад депутатів трудящих.

Молоді депутати дають про організацію довіляють ініціативу, про охорону праці і поліпшення житлово-побутових умов. Вони широко залучають молоді до охорони громадського порядку в селах, селищах і містах. Характерно, що вони складають, як правило, більшість членів постійних комісій Рад по соціалістичній законності і громадському порядку.

Більше 12 процентів депутатів Верховної Ради СРСР — люди віком до 30 років, а в місцевих Радах — їх близько півмільйона. Яка робота проводиться з ними, настільки активно виконують вони свої відповідальні обов'язки? Ці питання вкрай нещодавно і обговорювалися комісіями в справах молоді обох палат Верховної Ради СРСР.

Спершу члени комісії побували в Грузії і Оренбурзькій області. Вони вивчили роботу Рад і інших масових громадських організацій, подивились, які функції виконують молоді депутати, зустрічалися з ними, поцікавилися, у чому вони займають трудящих.

В Оренбурзькій області, наприклад, більше 400 тисяч депутатів — молоді люди. В цьому скликанні місцевих Рад області їх число у складі органів влади — виконавчих комітетів — збільшилось більш, як у чотири рази.

Депутати, особливо молоді, намагаються найкраще виконати свої депутатські обов'язки, вивчають досвід і практику управління господарством. Розновудженою формою підвищення рівня знань стали так звані «Дні депутата». Під час їх проведення діляться досвідом авторитетні партійні і радянські керівники, виступають і доповідають економісти, юристи та інші спеціалісти.

НЕ БУДУТЬ!
Слова прозвучали як лясас. Доярка відмовилася від групи корів-первісток.

— Не стануть вони «рекордистками». І я біля них працювати не хочу.

Легкодухість? Так. Ціна їй різна. Сьогодні вона обійшлася фермі дорого: худоба залишилася без догляду.

А в Тамарі корови гарні. Чисті, вгодовані. Дояться добре, чи не найкраще на фермі.

Тільки ж хто доглядатиме первісток?

Дівчина ще раз обійшла стійло. Скільки праці вклала, поки виходила одна добра тварина. І яка була пасивна, коли одержала за них першу премію.

Хто доглядатиме первісток? ...На ранок вона вже поралася біля них. Своєю ж групу передала іншій доярці.

— Будуть! Обов'язково.

Сьогодні цей день в минулому. А корови, ті, яких тоді кинули на призволяще, дають по 14 кг молока на добу.

ВІРІШЛИ твердо? — голова колгоспу глинув дівчатам у вічі.

— Так.

Дівчата почервоніли. Хтозна, чому так густо червоніється у сімнадцятирічних.

Десять дівчат після закінчення школи вирішили залишитися в колгоспі. Тамара Маруценко попросилася на ферму. Пішла на ферму і її подруги — Люба Дудинк, Валя Корнза, Ліда Кононенко.

Ох, і важко ж було дівчині! Іноді думала, що не витримає. Та хотілось бути дояркою. І не просто дояркою, а кращою.

Сумніви — річ не довговічна. Вони пройшли. І прийшла майстерність.

ДІВЧАТА з ферми, де працює Тамара Маруценко, вирішили достроково завершити четвертий рік п'ятирічки. Шомісяця підраховують на добу. Шомісяця над чимось робочим місцем майорить перехідний вимпел. Сьогодні він у Тамарі. Щодня збираються дівчата в

ПО НАУКУ ДО ТАМАРИ

ТРИ РОКИ праці — це багато? Дивлячись, що людиною зроблено за цей час. Три роки Тамариної праці — це 60 автоцистерн молока. А ще півсотні телят.

У кожній корові свій порок. І свій аспект, звичайно. Вивчити їх — не така вже й премудрість. Потрібно просто любити свою роботу.

А от знати, що саме потрібно тварині — питання складніше. Мало того, що Тамара навчається в зоотехнічному технікумі, вона постійно читає книги з питань тваринництва, вищує потребу в газетах і журналах.

Для кожної корови вона склала окремі раціони. Одній потрібно більше концентратів, іншій краще додати вівса.

Знає ще доярка й те, що коровам подобається бути чистими і що люблять вони людську ласку. А у відповідь — пахуче молоко. В цьому році Тамара вже надібрала по 1800 кг, хоч пройшло лише півроку.

кімнаті тваринника — Тамара, Юля Дворчук, Ліда Стегер, Люба Дудинк, Марія Кириченко. Говорити є про що. Діляться досвідом, турботами. Не обходяться й без зауважень, адже не помиляється той, хто нічого не робить. Тут в кімнаті міркують вони, як працювати взавтра.

Буває й так:

— Тамаро! До тебе знову школярі!

Бо до неї приходять завтрашні винуватки, цікавляться роботою, радяться. І вона розповідає про те, як сама прийшла на ферму, як було важко спочатку, як в минулому році надібрала по дві з половиною тисячі кілограмів на корову і як в цьому році думає одержати більше трьох. А під кінець обов'язково скаже, що професія доярки — це творчість і що любить вона паноплегічних.

В. КРАВЧЕНКО.

Колгосп ім. 40-річчя Жовтня Маловисівського району.

КВАРТАЛИ М. Ю. БУНІНА

КРАСНОДОН. Луганської області, 4 липня. (РАТАУ). Професій гірника і будівельника в цьому місті найголовніші. Під Краснодоном піднімаються копир нових шахт-гігантів. Далі до старої межі міста вишши житлові квартали. В новому мікрорайоні, який носить ім'я П. П. Лютікова — керівника партійно-комсомольського підрозділу в роки Великої Вітчизняної війни, працює бригада заслуженого будівельника УРСР М. Ю. Буніна. В ці дні вона завершила свою п'ятирічку.

Але найбільшу шану і загалом любов краснодонців принесли бригаді споруджені нею школи і дитячі заклади. Їх на краснодонській землі більше десятка. Ось і зараз бригада завершує будівництво школи на тисячу учнів.

Бригада носить славне ім'я Івана Земнухова, Героя «Молодої гвардії» навічно зарахований у колектив будівельників.

«Молодь України — 50-річчю ЛКСМУ» — так зветься виставка, яка відкрилася у Києві. Тут зібрано численні матеріали і документи про історію, трудові звернення комсомолу України. На виставі також експонуються машини, прилади, сконструйовані і створені молоддю. На фото: піддувачі оглядають діючу модель комбайна «СК-4», виготовлену учнями Уманського сільського професійно-технічного училища. Фото Ю. МОСЕНЖИКА.

Кримські акварелі

Твоїх шедрог заблагослов мені,
Твоїх шедрог заблагослов. Побожно
Прийшов до тебе я, а ти неможливо
И дувало котини хвилі навесні.
Мій кинарніс струнних в одній
Твій нурт занекупі слухав і тривожно.
Донюк на крайній переможно
Зоря не зашарілася вдалині.
Примхливим словом чи ж був повім
Пров твій бучний речитативний рокі?
В тремкім чеканні замірвали кроки
Над берегом, над безміром твоім.
Солов'їн трюнок твої і неспасті
Так солодко душі моїй шемить.

А там, за перевалом, й понад ним
З'явилася тумани в тривкій задумі,
Згасає день, в мажорній шпичке сумі,
Вдлага Крим свій повечірній грим,
Під тисом розбулим зупинишся,
Осмету тшу радістю розраю,
Світличний краю, світличний раю,
На оліх твої дивлюсь не на дивлюсь,
Завис над морем, як стрімкий собор,
На карколомнім зламі Ай-Тодор.

В доліах та на смілах голубих.
Зухвалій грек цю землю брав у брані,
Спізнала вона римської навали,
Не раз бе знемагачю від рап,
У голіно вої захисави,
Чекав чужинців милостей на ній,
Та мужній тавр ставав із ним на біл.

На доно трав, на їхній хвиліній шедест,
На гук пташиний, на вечірній мерех
Зір полотких, що тихе сльиво тучь,
Заблукані поміж щоденних справ,
Поклікання збентежені васали
Ми скажемо: о, доле, по лужах,
Твій світлий нам ніколи не згасав!
І облісне враз кризь хвилі тучні напливав
Твоє, Алуко, білостіне диво.

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ.

* Толстолі, Гортій, Чехов.
* Архітектори.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

ВАРВАРІВСЬКІ НОЧІ

Микола СТОЯН — ПОВІСТЬ —

— Віднині ви вільні, вільні від комуні, живіть, як хто хоче. Все тепер вільно — і рідка, і степи, вільно на віки вічні. Я, отаман Зеленька, ваш земляк, дарую вам все. Хазяйкуйте самі! Бо поки сонце в небі, не вернутися сюди більшовикам!

На тому його промові скінчилися, промовляли він не любив, не щастливим і пльним варварішом — Бармашеві сказав, щоб на цю ніч привів дівчину та щоб гарна була, та щоб вечери добра була, та щоб горілка була, хай хлопці у погребі поладять, він же любив до чарки шось касте...

Такого лиха, такої наруги ще не знала Варварівка, не бачила ще таких пощеч. Старенький батько правив обідню в церкві і кланяв бабусь, що насміялись прийдати:

— Моліться, люди, щоб швидше змінила ця кара божа.

Зеленька помінив і його, всипали доголому на перший рік шомполів.

Службу тепер правив дякон, москвалючий визволитель, просячи для них здоров'я, а для комуні — погібелі...

Злий, хитрий і відлий Зеленька мав і розум. Він знав, що чутки про нього дійдуть і до денікінців. І денікінці його по голові не поглядять. Не за розстріляних більшовиків, не за погвалтованих дівчат! Денікінці теж були одного поля ягідки...

Не поглядати по голові за пограбованих поміщицьких маєтків, і їх не минав Зеленька! Він дотрушував, дограбовував те, що не встигли захопити інші. Він бачив і силу, і зброю денікінців. Що вдіють проти гармат, кулеметів, літаків голодні й обшарпані червоноармійці?

Він гарячково шукав шляхів до денікінців.

Дивився на неї. І раптом стрепенувся, у хижій радості — пона з того особливо комсомольського загону, про який знав у всіх денікінських штабах. Воша з того загону, який командує Соловйов!

Подих забито, захлинувся... Соловйов! Вирубати червоних до ноги — і тоді денікінці забудуть зрабунки поміщицьких маєтків і подадуть йому руку.

Живого, зв'язаного Соловйова привести!

Продовження. Початок в газетях за 19, 21, 26 червня та 1 липня.

у першій денікінській штаб — і з ним, Зеленьком, говоритимуть як рідний з рідним, самі ж денікінці віддадуть йому і Варваріку, і всю округу!

І хто сказав, що його сонце має зайти? Соловйов — то його двадцять одне око!

Оця брехота, оця комсомолка стає його найпершою помічницею. Тепер воля йому навіть подобалась, тепер він її навіть жалів, її руки, набравши від вільовки, її ноги, босі, розбиті до рідки, на курній дорозі... Як не зводять очей зі столу! Він її нагодує і напоїть... Скриплятим ротом шматком...

— Виведіть її на подвір'я. І не смійте й пальцем зачепити!

І коли її поведи, коли за хвилью в хату вернувся Бармаш, він кинув другий наказ:

— Зараз же приберіть хату! — Довільку застелити килимками? — Соловйов. Стів — скатеркою. До боги — лампаду. На вікна — вазони.

І все. І негайно приведіть матір. Бармаш блимнув очима: що з отаманом? Де шукає матір цієї червоної...?!

— Дурень. Мату матір! Так би зразу й казав.

— А її — в розход?

— Чув — не смійте й пальцем зачепити! Дайте одяг. Виженіть найбільшої хати хазяї — хай живе там. Ужу її — найкращу. Постає варту...

В голові Зеленька — тісно від гарячких думок. Денікінці встали повно — в містах, і містечках, на залізничних і шалхах. Комсомольський загін Соловйова, як у пастині... Десять причепив, готується до ірриву, чекає слушної години... Зуміє почекати і він... Отак, Соловйов твій пам'ри розгадає, і на тебе в вільовку, бо йому, Зеленьку, випала щаслива карта — вірне двадцять одне око!

Воїнство кипіло з виконувати наказ Зеленька, негайно вигнали в сінню господаря, його дружини й двох дітей, за годину хатина набрала іншого вигляду, у кімнату вселали Наталку, і поріг кімнати переступила мовчачка, чорна, мов тінь, стара жінка. Не підводила очей, непаще шось шукала на підлозі, встеленій соломочою, шукала і не могла знайти. Її чернілі руки тримали хустку, на худій постаті була чорна сукнина. Вже давня

зійшло сонце, кидало промені через вікна, і від того стара здавалася ще більш нещасною.

Наталка подумала: новий п'язень. А стара згадувала розмову із сніном, яка відбулася кілька хвилин тому.

Від нього тануло горілкою, тануло горілкою від доріжок на підлозі, від стелі, з хрестом на сволоку, від боги, перед якими горіла лампадка — хлопцати з склянок і на них на своїх вечерях. Але п'яний син не був. Він тален був унасти перед нею на коліна:

— Мамо! Усе мовчши і мовчши... Мамо. Я не забуду батька. Він скривив мене. Не забуду й того, як він прогнав мене у світлі... Але хіба я не розумію, що він усе лишив би для мене? Як же я можу забути й простити тим, хто забрав, хто пограбував усе наше добро? Вони ж штовхнули батька на самогубство. Я воював і попатиму з більшовиками. І хай називають мене людин, жорстоким, дурнодумом, убивцею — тут одне з двох — або вони нас, або ми їх.

Мовчала. — Поможі мені.

Мовчала. — Мамо! Ти будеш жити в теплі і добрі.

Мовчала. — Мої хлопці виймали пагітну більшовичку.

Мовчала. — Я відлучу її на всі чотири боки, і можу й лишити її біля тебе, але спитай її, узнай у неї, де тепер червоний загін.

І вперше за ці дні оцимла мати, не підводячи очей, заговорила:

— Добре... Я спитаю її.

— Може, зразу й не скаже. Може, скаже на другий, на третій день, а чекати му. Варта тебо пропускати до неї пень і вночі, вранці і ввечері. З документів видно, що вона — Наталка Шербань... Ти тоді приїдеши до мене.

— Прийду...

Дивився матері в спину, надівся на відповідь. А коли відповіді не принесло, спитав він, спитав Бармаш, Бармаш усміхнувся, так, що кістки тріщали, сини в нього, як у буйволу, а люти ще більше — його батька пристраїли повстанці за те, що видав німцям більшовика.

Наталка збентежено оглядала свою катку. Дали їй одні, на столі і їжа, і хліб, і вода... Та годод враз зник, з туюго, дивився на вікна — за ними зашпанили будні вітри, ясне сонце, і куши каліни і три верби над шалхом. І заши, і Соловйов.

Знає він, що граєтьсь? Напевне, ні, напевне, гадає, що білий відбілес від загону, вир війни роз'єднав їх, він заледні ширв, а як він вірні своїм горничним бійцям, він ніколи не допуская і думки про зраду.

Траплялось, що і його білий опинився у лабегат порогів, виносили палючий муки, але залишався вірними загонів до останнього подиху...

(Далі буде).

КРАЮ МІЙ...

Слова Т. ЩЕРБИНИ, Музика К. ШТЕНКА

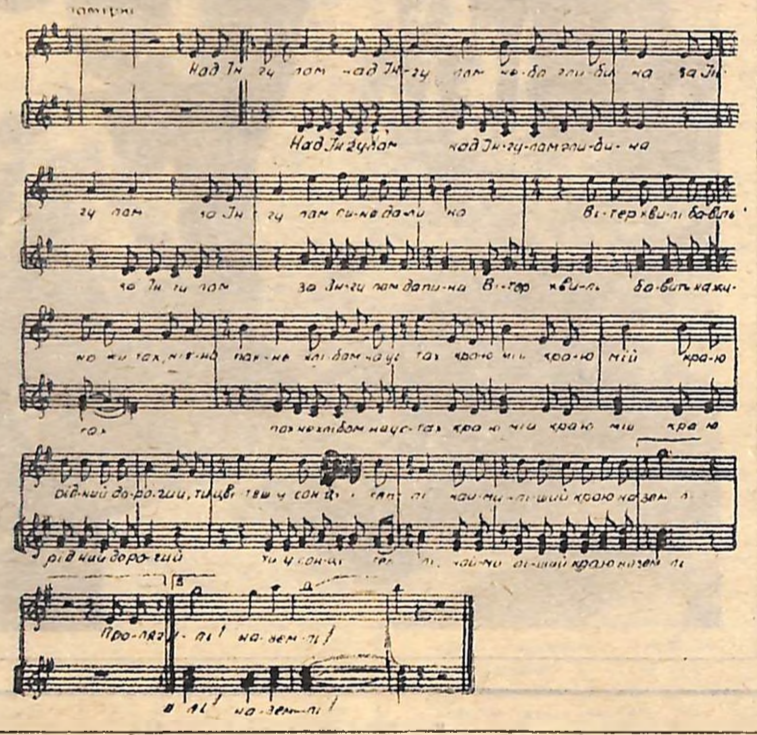
Над Інгулом,
Над Інгулом — неба глибина.
За Інгулом,
За Інгулом — синя даліна.
Вітер хвилі бавить на житах,
Ніжно пахне хлібом на устах.

Приспів.
Краю мій, краю мій,
Краю рідний, дорогий,
Ти цвітеш у сонці і теплі,
Наймиліший краю на землі.

Пролягли в степу,
Пролягли в степу мої путі.
Тут зустрів я,
Тут зустрів любов я у житті,
Що іскриться, ніби виноград,
І ясна, як мій Кіровоград.

Приспів.
Де б не був я,
Де б не був я, де б я не ходив,
Не забуду,
Не забуду ниви і сади.
Я до них, як до повітря звик,
Во я зроду, заіку — степовик.

Приспів:

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД НЕДІЛЯ, 6 липня. Перша програма, 9.00 — Ранкова гімнастика для дітей. (М), 9.15 — Новини. (М), 9.30 — «Будильник». (М), 10.00 — «Музичний кіоск». (М), 10.30 — Для юнацтва «Лукомор'я». Літературний альманах. (Тбілісі) 11.30 — Інтербачени «Пам'ятники архітектури». (М) 12.00 — Для школярів. «Священні місця нашої Батьківщини». (М), 13.30 — Інтербачени Для дітей. «Маленькі люди — великі справи». (Берлін), 14.30 — Програма кольоро-

рального телебачення. (М), 17.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М), 17.30 — Новини. (М), 17.45 — Дні Польської Народної Республіки в СРСР. «Ставка» більшого життя. Телевізійний художній фільм. IV серія. (М), 19.00 — Інтербачени. Закриття Днів болгарської культури в СРСР. Спектакль Софійської народної опери. (М), 22.00 — «Сім днів» Міжнародна програма. (М), 22.45 — Камертон доброго настрою. (Дніпропетровськ).

ПОНЕДІЛОК, 7 липня. Перша програма, 10.00 — Новини. (М), 10.15 — Для дітей. «Грається з нами». (М), 10.45 — Програма кольорового телебачення. (М), 12.15 — Телевісті. (К), 12.25 — Кіножурнал та художній фільм «Народь не потрібен». I серія. (Кіровоград), 17.00 — Новини. (М), 17.15

«Людина і релігія». «До свіда». Тележурнал. (Львів), 17.45 — Телевісті. (К), 18.00 — Для школярів. «Піонерія». Телебаченство. (М), 18.30 — Урочисте відкриття VI міжнародного кінофестивалю в Москві. Знакомство з оперою Д. Россіні. «Селівський інструментарій». Спектакль Ленінградського Малого оперного театру. (Ленінград). Вперше. Новини. (М), 22.45 — «Народь не потрібен». Художній фільм. I серія. (Кіровоград).

ПОКАЗУЄ МКОЛАІВ НЕДІЛЯ, 6 липня, 9.00 — Гімнастика для дітей. (М), 9.15 — Новини. (М), 9.30 — «Будильник». (М), 10.00 — «Музичний кіоск». (М), 10.30 — Для юнацтва. Літературний

альманах «Лукомор'я». (Тбілісі), 11.30 — «Пам'ятники архітектури». (М), 12.00 — Для школярів. «Священні місця нашої Батьківщини». (Неков). (М), 12.30 — «Сільська година». (М), 13.30 — Для дітей. «Маленькі люди — великі діла». (НДР), 14.30 — Програма кольорового телебачення. (М), 17.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М), 17.45 — Польський телефільм «Ставка, Більша від життя». IV серія. 19.00 — Закриття Днів болгарської культури в СРСР. Спектакль Софійської народної опери. (М), 22.00 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М), 22.45 — «Камертон доброго настрою». (Дніпропетровськ).

Т. в. о. редактора Ю. МОТОРНИЙ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 29-33-55, відділу пропаганди — 29-35-57, ресми відділі — 29-33-55.

«МОЛОДОЯ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Інгульське сільське професійно-технічне училище № 4

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА ОДНОРІЧНІ І ДВОРІЧНІ КУРСИ ТРАКТОРИСТІВ-МАШИНІСТІВ ШИРОКОГО ПРОФІЛЮ

На дворічні курси трактористів-машиністів широкого профілю приймаються юнаки та дівчата віком не менше 15 років 6 місяців, а на однорічні курси — віком не менше 16 років 6 місяців з освітою 8, 9, 10 класів.

Для вступу в училище треба подати заяву на ім'я директора, направлення з радгоспу чи колгоспу, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження чи паспорт, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, 6 фотокарток розміром 3х4 см.

Заяву з документами приймаються щодня. Початок занять 1 вересня і 15 листопада 1969 року по мірі комплектування навчальних груп.

Заробоків до училища забезпечуються триразовим безкоштовним харчуванням, стипендією в розмірі 10 карбованців на місяць (одержується — 20 карбованців на місяць), спецодягом, постілью.

При укладанні працює консультант Устінської заочної середньої школи і учні можуть вчитися заочно в 8, 9, 10 і 11 класах заочної школи.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: село Інгульське Устінської району Кіровоградської області. ДИРЕКЦІЯ.

ХЕРСОНСЬКИЙ МАШИНОБУДІВНИЙ ТЕХНІКУМ

оголошує набір учнів на 1969-70 навчальний рік на першій і старшій курсах денного і вечірнього відділень по спеціальностях:

технологія машинобудування, електрообладнання промислових підприємств і установок, виробництво двигунів внутрішнього згорання, технологія аварійного виробництва, приладобудування.

До технікуму приймаються особи, які закінчили 8-9 та 10 класів.

Вступні іспити: на вечірні відділення з 1 червня по 12 серпня; на денне відділення — з 1 по 20 серпня.

Заяви подаються на ім'я директора технікуму з додатком таких документів: свідоцтва або атестата про освіту (оригінал), медичної довідки (форма № 286), автобіографії, трьох фотокарток розміром 3х4 см, витягу з трудової книжки (для тих, хто має стаж роботи не менше 2-х років).

Документи надсилати на адресу: м. Херсон, 13, вул. 40 років Жовтня, 23. ДИРЕКЦІЯ.

ОДЕСЬКИЙ МЕХАНІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА ДЕННЕ І ЗАОЧНЕ ВІДДІЛЕННЯ

Технікум отує спеціальності на базі восьмирічної та середньої школи по спеціальностях: електрообладнання елеваторів і зернопереробних підприємств із спеціалізацією, електрообладнання підприємств; автоматизація виробничих процесів; обладнання елеваторів і зернопереробних підприємств; боронижельно-круп'яні і комбикормові виробництва; зберігання зерна і продуктів його переробки.

Прийом заяв: на денне відділення, на базі восьмирічної школи — з 1 червня по 31 липня; на базі середньої школи — з 1 червня по 15 серпня;

на заочне відділення — з 3 травня по 10 серпня.

Вступні іспити з 1 по 20 серпня.

Технікум забезпечує учнів куртожитком, стипендією, винадується на додаткових підставах.

Адреса технікуму: м. Одеса, ГСП-442, вул. Московська, 12. ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1969-1970 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На денне відділення на базі неповної середньої школи на такі спеціальності: електроапаратобудування, обробка металів різанням, електроустаткування промислових підприємств і установок; на базі середньої школи — на спеціальності електроапаратобудування.

Вступники складають такі іспити: на базі середньої освіти — з української мови та літератури або російської мови та літератури (вірш) і математики (усно) і на базі восьмирічної школи — з української або російської мови (диктант) і математики (усно).

Заяву про прийом подається на ім'я директора технікуму і додаються такі документи: документ про освіту (оригінал), автобіографія, медична довідка (форма 286), три фотокартки 3х4 см, витяг з трудової книжки.

Особі, нагородженій після закінчення восьмирічної школи похвальною грамотою або після закінчення десятирічної золотою медаллю, зараховуються до технікуму без іспитів.

Прийом заяв від осіб, що закінчили восьмирічну школу — з 15 червня до 31 липня; від осіб, що закінчили середню школу — з 1 червня по 15 серпня. Вступні іспити з 1 по 20 серпня.

АДРЕСА ТЕХНІКУМУ: м. Олександрія Кіровоградської області, вул. Жовтнева, 62.

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1969-1970 НАВЧАЛЬНИЙ РІК ПО СПЕЦІАЛЬНОСТЯХ:

інженери-малари-пліточники, штукатури, муляри, теслярі, слюсарі-монтажники.

Строк навчання 1-2 роки.

В училище приймаються юнаки та дівчата у віці 15-17 років з освітою 8-10 класів.

Учні перебувають на повному державному забезпеченні, приймають забезпечують куртожитком.

При бажанні учні можуть відвідувати загальноосвітню школу робітничої молоді (8-9-10 кл.).

Початок занять 1 вересня 1969 року.

Вступникам необхідно подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт чи свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, характеристику з школи, 4 фотокартки.

Документи приймаються в канцелярії училища.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: м. Олександрія, селище Димитрово, вул. Трудрезерві, 23.